

DK 7.6.2020 Trojiční

Pozdrav a vstupní slovo: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého slavme neděli sv. Trojice.

Nechť se na tvých služebnících ukáže tvé dílo a tvá důstojnost na jejich dětech! Vlídnost Panovníka, Boha našeho, buď s námi. Upevni nám dílo našich rukou, dílo našich rukou učiň pevným! (Ž 90,16-17) AMEN

Píseň: 441 Svatá doba, Páně den

Modlitba: Pane náš a Otče, sešli jsme se na tvé zavolání. Vždyť ty vstupuješ do našeho světa a proměňuješ náš čas. A my vždy znovu potřebujeme, abys ty sám dal obsah a smysl našim dnům a našim životům. Věříme, že to činíš v příběhu Ježíše Krista. Jemu a jeho svědkům chceme nyní naslouchat. Prosíme, otevři svým Duchem naše uši i srdce. Ať tvoje zavolání zní přesvědčivěji, než všechny naše náboženské zvyklosti. Ať slovo tvých svědků zní mocněji, než naše pochybnosti a námitky. Ať poznáme, že jako společenství víry máme otevřené podivuhodné výhledy ke tvému království. Obnov naději i lásku, abychom nežili naplano, pro sebe, ale jako učedníci Ježíše Krista hledali, co dobrého vnést do životů svých bližních. Daruj to nám i všem, kteří se ve tvém jménu dnes po celém světě scházejí. Tak oslav své jméno. AMEN

Čtení: J 1,1-14

Píseň: S 119 Jedno jsme v Duchu svatém

Vyslání dětí do NŠ

Pozdrav před kázáním: Dám jim srdce, aby poznali, že já jsem Hospodin. Budou mým lidem a já budu jejich Bohem, když se obrátí ke mně celým svým srdce.

Text: S tímto zaslíbením budeme dnes rozjímat nad slovy písma: 1J 5,7-8

EP: Tři jsou, kteří vydávají svědectví – Duch, voda a krev – a ti tři jsou zajedno. Latinské překlady uvádějí: Tři jsou, kteří svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo a Duch svatý, a ti tři jsou jedno. Amen

Kázání: Sestry a bratři, milý sbore!

Ať vezmeme kterýkoli překlad tohoto biblického textu, dozvídáme se, že 1+1+1=1. Pro někoho pochopitelná skutečnost, pro jiného absolutní nesmysl. Kolik lidí se už takovému výpočtu posmívalo a celé křesťanství bylo pro ně tím pádem záležitostí hlupáků. Kolik lidí se takto cítilo vítězi nad moudrostí věků. Těch, co byli a jsou zpracovávaní pozitivistickou vědou, historickým materialismem a podobnými proudy, jsou miliony. Přesně takovou matematickou námitku proti Trojici klade v románu Grahama Greena i komunistický starosta svému příteli biskupovi Quijotovi. A monsignore Quijot odpovídá po svém, dosti výstižně: Otevře láhev vína a to víno rozlije do láhví tří. A ptá se: Tak co? Je to jedno víno, nebo tři? A starosta musí přiznat: jedno a zároveň

tři. Jedna podstata ve třech podobách, ve třech možnostech, ve třech projevech.

Samozřejmě, každé přirovnání kulhá – netřeba obraz s láhvemi dál rozvíjet. Ale tolik je snad jasné, že jedna a tři se někdy nevyklučují.

V Bibli samotné žádná obhajoba Trojice není. Tyto otázky Písmo neřeší. Učení o Trojici vzniklo až z dogmatických sporů prvních křesťanských staletí a jistě ve své době dobře posloužilo, jak můžeme dodnes vidět s vděčností na Apoštolském či Nicejsko-cařihradském vyznání víry. I my dnes držíme trojiční strukturu svého vyznání: Věříme přece v Boha Otce, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, i v Ducha svatého. V bibli jsou však jen dvě místa, kde takto doslova je Trojice seřazena vedle sebe. Za prvé v ustanovení křtu (Mt 28): „Jděte ke všem národům, získávejte mi učedníky a křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“ A pak text dopisu Janova, kde aspoň v některých rukopisech stojí: Tři jsou, kteří svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo a Duch svatý, a ti tři jsou jedno.

Není tu řeč o božských podstatách, nejsou tu složité konstrukce pozdějších staletí. Jde tu o to, jak Bůh k člověku mluví, jak s ním jedná. Jde o svědectví, tedy o to, co Bůh sděluje člověku a co člověk může nějak svými smysly uchopit a přijmout.

První způsob Božího svědectví je vyznačen obrazem Otce. To je novozákonní, Ježíšův způsob řeči o Bohu. Ze všech starozákonních titulů – Stvořitel, Nejvyšší, Všemohoucí apod. – užívá Ježíš právě titul Otec - jako titul nejpriměřenější. To znamená – nejsme sami ze sebe, je nutný předpoklad mimo nás, před námi, v rozhodnutí, které jsme nemohli ovlivnit, ale v rozhodnutí, které nám přitakává. Zákonitosti přírody, život, stvoření, všechny biologické dary a možnosti – to je první svědectví z Boží strany. To můžeme vidět, vnímat a přijmout. To svědčí o Boží lásce k člověku, o jednoznačném přitakání, o vztahu a velkorysých nabídkách. Dobrý dar života, dobrý předpoklad všeho. Nejen nezaujatý nebo lhostejný Stvořitel, nejen neosobní energie, síla či princip, ale osobní, angažovaný, odpovědný a solidární Bůh – tak jako otec k milovanému dítěti.

Každý, kdo život vděčně přijímá, kdo nepohrdá dary přírody, kdo žasne nad zázrakem stvoření a děkuje za každý den, kdo vidí svět kolem sebe jako nabídnutou příležitost ke vztahu lásky, ten je takto věřící; je to náš bratr, naše sestra, ať je třeba muslim nebo buddhista nebo sekulární humanista – společně jsme děti, které přijímají Boží svědectví.

Druhý způsob Božího svědectví je Slovo. Možnost řeči, vyjadřování, možnost myšlení. Slovo je Boží nástroj, slovem jsou učiněny světy. Poněvadž jsme však

na půdě spisů janovských, míní se Slovem také ještě Kristus, Syn, Slovo tělem učiněné. „Ke komu bychom šli,“ ptají se učedníci Ježíše v Janově evangeliu, „vždyť ty máš slova života věčného.“ Mezi těmi slovy a vši řečí, jíž je svět obdařen, je tu svědectví Slova Božího v Kristu. Slova náročného, trpícího, a přesto radostného a nadějného. To je druhé svědectví z Boží strany: vyjádření myšlenkové, řeč tvořící skutečnost, slovo pravdy, které dává životu smysl a které se opravdu děje se vši závažností. Každý, kdo tomuto slovu naslouchá, kdo rozpoznává jeho význam, kdo se v pokoře před ním sklání a přijímá je, ten je takto věřící. Náš bratr a naše sestra, ať v církvi či mimo ni, ať u těch či u oněch. „Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu; slávu jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

A třetí způsob Božího svědectví je Duch svatý. Jaký je to záběr, jaká vzpruha, když uschlé a zdecimované společenství je probuzeno a náhle oživeno a smí povstat k novému dílu, k nové cestě. Když se ve tmě rozsvítí, když se z rezignované beznaděje najde východisko a Boží přitakání člověku začne přinášet mezi lidmi krásné a chutné plody. Skvělý je život, skvělé je Slovo, ale teprve když Duch zavěje, když v srdci dojde k obratu, k oživení, teprve tehdy je z toho užitek, ovoce pro jednotlivce i jeho bližní. Duch proměňuje srdce, tvoří společenství lásky a pokoje.

To je třetí svědectví z Boží strany: je tu pohyb, vývoj a vše někam směřuje. Věci nejsou nehybné, ale mají svůj horizont, svůj cíl – a na něm se můžeme podílet, skrze nás se to může dít a cíl přibližovat. Každý, kdo v tomto světě žije a pracuje pro budoucnost, kdo přispívá ke společenství lásky a pokoje, kdo povstal a z moci Ducha nese užitek, ten je takto věřící. Náš bratr, naše sestra, ať v tom či onom národě, v té či oné straně. „Po ovoci je poznáte.“ Zkoumejte a rozlišujte, kdo je jakého ducha. A nezapomeňte: „Kde je Duch Páně, tam je svoboda. Na tvářích nás všech se zrcadlí slavná zář Páně.“ Takto se svědčí o milosti z Boží strany: jako Otec, jako Slovo, jako Duch, 1+1+1=1 Halelujah
Modlitba: Panovníku Hospodine, prosíme tě, dávej nám v Duchu svatém pronikat do tajemství svého díla spásy v Ježíši Kristu a poznávat tě jako milostivého Otce. Ať dílo, které jsi rozhodl ve své věčné radě a naplnil v Kristu, pokračuje v Duchu svatém v církvi i v našem sboru. AMEN

Píseň: 177 Nuž Bohu děkujeme

Přímluvy: Náš Pane, blízkost tvé milosti a lásky vybízí, abychom nezavírali oči před potřebností našich bližních. Proto se teď přimlouváme za všechny, kdo jsou spoutáni nespravedlivou vládou, krutostí mocných, lživou propagandou.

Předkládáme ti utrpení těch, kdo zakoušejí lidskou nelásku. Přimlouváme se za utečence, za oběti násilných konfliktů.

Prosíme za lidi zapomenuté, odložené v nemocnicích, opuštěné a strádající. Přimlouváme se za hladovějící a ožebračené národy.

Prosíme o tvůj pokoj pro místa rozbitá nenávistí a násilnictvím. Prosíme o smíření pro domácnosti plné konfliktů.

Oslav své jméno uprostřed svého lidu i v celém svém světě. Nedovol nám, abychom zůstávali lhostejní vůči nouzi blízkých i dalekých.

Přimlouváme se za všechny, kdo nesou tvé jméno, za pokřtěné, za církve i její představitele.

Pro Ježíše Krista, který zjevil tvé jméno nám lidem, vyslyš i naši modlitbu: Otče náš... AMEN

Píseň: 482 Jak rozkošné a milé

Ohlášení:

Poslání: L 10,21-24

V té hodině zajásal v Duchu svatém a řekl: "Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zlíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo neví, kdo je Syn, než Otec, ani kdo je Otec, než Syn a ten, komu by to Syn chtěl zjevit." Když byli sami, obrátil se na své učedníky a řekl jim: "Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte. Říkám vám, že mnozí proroci a králové chtěli vidět, na co vy hledíte, ale neviděli; a slyšet, co vy slyšíte, ale neslyšeli."

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď a zůstávej s námi všemi.
AMEN

Píseň: 483 1-2 To jedno mějme